

dagsmand for Bræsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), naaget han accurat gaaer ud fra den modsatte Anskuelse som jeg. Han vil stemme imod den sidste Deel af Forslaget, fordi deri ikke er angivet tilstrækkelig mange Gjenstande for Rigsretsactionen, og jeg vil stemme derimod, fordi der er udpeget bestemte Gjenstande, og navnlig een isærdeleshed, nemlig Frd. af 26de Juli. Jeg har nævnt Grunden dertil blandt Andet at være den, at Rigsdagen ikke skal henvende sig til Domstolene, men havde sin egen politiske Ret (Lin dberg: Det er vor Ret at gaae til Rigsretten!). Ja, ganske vist har Rigsdagen Ret til at optræde som Klager, men enhver politisk Forsamling skal føle sig selv at være den egentlige Dommer i politiske Sager, at Domstolen, Tribunallet ikke kan være Dommer i den Betydning, hvorom her er Spørgsmaal. Naar man har sagt, at den Sag, som vi her afhandle, nemlig at søge Rigsretsaction, skal føres frem ved Siden af den anden Sag, som vi sidste Gang forhandlede, nemlig Adressen, fordi de to udgjøre en Heelhed, saa siger jeg, at efter min Anskuelse udgjøre de saaledes en Heelhed, at den ene staaer i Strid med den anden. Vi maae vel lægge Mærke til, hvad Betydning vor Mistillid har; det kommer nemlig ikke an paa, om vi have Mistillid til Ministeriet, men det kommer an paa, om den høieste Myndighed i Staten faaer Mistillid til det; thi før kommer det ikke til at vige sin Plads. Men den høieste Myndigheds Tillid eller Mistillid bliver relativ, saalænge den ikke har nogen anden Institution, hvortil den troer at kunne vinde større Tillid, thi saa klynger den sig fast til det, hvortil den har mindst Mistillid; men, skal Rigsdagen vinde større Tillid end Ministeriet og derved blive Herre over det, saa skal den bruge en meget rolig og beständig Fremførd. Derfom man svarer mig: Ja! den have vi stedsse vist, saa vil jeg sige: Jeg troer det meget gjerne, og jeg holder mig overbevist om, at jeg væsentligt har bidraget dertil; men, naar man saa spørger: Have vi vundet denne Anerkjendelse, saa siger jeg nei, vi have ikke vundet den, fordi vi ved flere forskjellige Leiligheder for let ere gaaede ind paa at ville sætte Sager igjennem, hvor Magten bristede os. Man

skal vel vogte sig for at gjøre Brug af sine Rettigheder, naar man ikke tillige veed at kunne støtte sig paa den Magt, hvis Samstemning er nødvendig for at naae Formaalet. Vi ville ikke i den Retning vinde Overbevisning for os ved det Skridt, som vi nu ere i Begreb med at foretage. Jeg betragter det som en Tordenafleder; der er Uveirsskyer oppe, vi ville ikke have, at de skulle slaae ned paa urette Steder, og derfor danne vi en Commission, hvori de kunne slaae ned. Men jeg holder mig ogsaa overbevist om, at, jo mere vi bringe den Sag, som vi søgte for, over paa et enkelt simpelt Standpunkt, saa at det kan blive klart for Alverden, at den kan gennemføres, og at de, som ikke ville gennemføre den, enten maae have et ondt Sind eller mangle Dygtighed, desmere ville de Hindringer kunne ryddes af Veien, som ligge imellem os og det forstandige Formaal, det være nu Ministeriet eller andre Hindringer; saalænge vi derimod lade os drive frem af en usikker og utæmmet Strøm, hvori Mistilliden dagligen kastes os om Dreene, uden at Nogen rigtigt veed, hvorfra den kommer og hvad den har at betyde, saa kunne vi ikke vinde dette Standpunkt.

Marineministeren: Jeg havde allerede ved Begyndelsen af denne Forhandling ønsket at tage Ordet, egentlig nærmest for at besvare nogle Ord, der bleve udtalte ved Sagens første Behandling. Discussionens Løb har imidlertid forhindret det, ja, jeg havde endog tænkt paa slet ikke at tale, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af et Punkt, som er blevet berørt flere Gange, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), og senest af Folkethingetsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); det glæder mig at kunne tilføje, at Udtalelsen af den sidste ærede Rigsdagsmand kunde egentlig gjøre det overflødig for mig at tale, men jeg kan dog, som sagt, ikke undlade at give min Stemme med i denne Sag. Spørgsmaalet er nemlig, om det er rigtigt eller ikke, blot paa Grund af den Mistillid, man har udtalt til Ministeriet, at sige, at man ikke vil veie Mi-